

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 2024

627/2024

Verohallinnon päätös

verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2025

Verohallinto on tuloverolain (1535/1992) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla, sellaisina kuin niistä 73 §:n 1 momentti ja 75 §:n 2 momentti ovat laissa 504/2010 ja sellaisena kuin niistä 73 §:n 2 momentti on laissa 1246/2013, päättänyt:

1 §

Vuodelta 2025 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työtekemispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunnoltaan erityiselle työtekemispaikalle.

Työmatkana pidetään matkaa työtekemispaikalle myös silloin, jos:

1) työtekemispaiikka sijaitsee muualla kuin oman työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön toimipaikassa;

2) työskentely on tilapäistä tuloverolain 72 a §:ssä tarkoitetulla tavalla;

3) työtekemispaiikka sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä verovelvollisen asunnosta ja

4) verovelvollinen on työtekemispaikalle tehdyn matkan takia yöpynyt työtekemispaikan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäisissä majoitustiloissa.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunnon ja erityisen työtekemispaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työtekemispaiikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunnon ja erityisen työtekemispaikan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työtekemispaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana. Toissijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimipaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkalipuista sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo	Korvauksen enimmäismäärä
auto	59 senttiä kilometriltä, jota korotetaan – 10 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä – 15 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovaunun kuljettamista autoon kiinnitettynä – 30 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä – 4 senttiä kilometriltä sellaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri – 4 senttiä kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa – 13 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta
moottorivene, enintään 50 hv	103 senttiä kilometriltä
moottorivene, yli 50 hv	149 senttiä kilometriltä
moottorikelkka	142 senttiä kilometriltä
mönkijä	134 senttiä kilometriltä
moottoripyörä	45 senttiä kilometriltä
mopo	24 senttiä kilometriltä
muu kulkuneuvo	14 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 4 senttiä kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallinnon luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat käyttövoimakulut, hänelle korvattavien käyttövoimakulujen enimmäismäärä on 12 senttiä kilometriltä.

10 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohtuullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

11 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työnteke mispaikka on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työnteke mispaikan on lisäksi oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 §

Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kesto aika	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	24
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	53
kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	
– vähintään 2 tunnilla	24
– yli 6 tunnilla	53

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriaa.

13 §

Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan	61
Alankomaat	86
Albania	89
Algeria	82
Andorra	65
Angola	69
Antigua ja Barbuda	95
Arabiemiirikunnat	72
Argentiina	45
Armenia	59
Aruba	69
Australia	77
Azerbaidžan	69
Azorit	70
Bahama	89
Bahrain	78
Bangladesh	56
Barbados	79

Belgia	79
Belize	52
Benin	47
Bermuda	89
Bhutan	37
Bolivia	48
Bosnia ja Hertsegovina	62
Botswana	42
Brasilia	70
Britannia	83
Lontoo ja Edinburgh	87
Brunei	45
Bulgaria	66
Burkina Faso	41
Burundi	55
Chile	55
Cookinsaaret	73
Costa Rica	64
Curaçao	57
Djibouti	83
Dominica	60
Dominikaaninen tasavalta	50
Ecuador	62
Egypti	51
El Salvador	58
Eritrea	97
Espanja	75
Eswatini	40
Etelä-Afrikka	54
Etelä-Sudan	119
Etiopia	46
Fidži	54
Filippiinit	70
Färsaaret	62
Gabon	95
Gambia	44
Georgia	46

Ghana	41
Grenada	72
Grönlanti	63
Guadeloupe	54
Guatemala	77
Guinea	85
Guinea-Bissau	45
Guyana	51
Haiti	79
Honduras	58
Indonesia	56
Intia	61
Irak	71
Iran	119
Irlanti	79
Islanti	93
Israel	89
Italia	77
Itä-Timor	47
Itävalta	82
Jamaika	61
Japani	69
Jemen	97
Jordania	88
Kambodža	66
Kamerun	62
Kanada	80
Kanarian saaret	73
Kap Verde	45
Kazakstan	60
Kenia	80
Keski-Afrikan tasavalta	102
Kiina	73
Hongkong	83
Kirgisia	43
Kolumbia	61
Komorit	46

Kongo (Kongo-Brazzaville)	66
Kongon demokraattinen tasavalta (Kongo-Kinshasa)	58
Korean demokraattinen kansantasavalta (Pohjois-Korea)	67
Korean tasavalta (Etelä-Korea)	85
Kosovo	61
Kreikka	70
Kroatia	71
Kuuba	64
Kuwait	84
Kypros	66
Laos	34
Latvia	73
Lesotho	37
Libanon	95
Liberia	59
Libya	52
Liechtenstein	81
Liettua	72
Luxemburg	79
Madagaskar	46
Madeira	69
Malawi	61
Malediivit	66
Malesia	54
Mali	49
Malta	72
Marokko	72
Marshallinsaaret	67
Martinique	57
Mauritania	49
Mauritius	49
Meksiko	73
Mikronesia	60
Moldova	76
Monaco	92
Mongolia	44
Montenegro	68

Mosambik	52
Myanmar (Burma)	71
Namibia	39
Neitsytsaaret (USA)	63
Nepal	51
Nicaragua	50
Niger	56
Nigeria	68
Norja	70
Norsunluurannikko	83
Oman	72
Pakistan	33
Palau	107
Palestiinalaisalue	89
Panama	60
Papua-Uusi-Guinea	67
Paraguay	34
Peru	50
Pohjois-Makedonia	66
Portugali	72
Puerto Rico	71
Puola	81
Qatar	75
Ranska	79
Romania	71
Ruanda	33
Ruotsi	68
Saint Kitts ja Nevis	65
Saint Lucia	83
Saint Vincent ja Grenadiinit	85
Saksa	77
Salomonsaaret	62
Sambia	46
Samoa	61
San Marino	60
São Tomé ja Príncipe	119
Saudi-Arabia	78

Senegal	57
Serbia	78
Seychellit	81
Sierra Leone	58
Singapore	82
Slovakia	81
Slovenia	73
Somalia	88
Sri Lanka	31
Sudan	119
Suriname	104
Sveitsi	96
Syyria	78
Tadžikistan	35
Taiwan	67
Tansania	49
Tanska	80
Thaimaa	65
Togo	63
Tonga	65
Trinidad ja Tobago	80
Tšad	52
Tšekki	89
Tunisia	65
Turkki	41
Istanbul	42
Turkmenistan	86
Uganda	49
Ukraina	57
Unkari	69
Uruguay	55
Uusi-Seelanti	77
Uzbekistan	33
Valko-Venäjä	50
Vanuatu	72
Venezuela	119
Venäjä	73

Moskova	91
Pietari	83
Vietnam	69
Viro	78
Yhdysvallat	88
New York, Los Angeles, Washington	95
Zimbabwe	119
Maa, jota ei ole erikseen mainittu	52

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja määrien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaishuoneella tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä ollen kahta ilmaista ateriala.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 18 euroa.

14 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutauon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 13,25 euroa.

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla aterioimaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 26,50 euroa.

15 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

16 §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteiden mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

17 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00–07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 16 euroa.

18 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

19 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2025. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2025.

Helsingissä 13 päivänä marraskuuta 2024

Pääjohtaja Markku Heikura

Johtava asiantuntija Mia Keskinen